

بسم الله الرحمن الرحيم

جناب آقای آنتونیو گوترش دبیرکل محترم سازمان ملل متحد

در زمانی که اثری از کشورهای مدعی حقوق بشر در نقشه جغرافیایی جهان وجود نداشت و در حالی که تا پیدایش نهادهایی مانند سازمان ملل متحد و شورای حقوق بشر قرن‌ها زمان لازم بود، ایرانیان در شرایطی که در اوج قدرت به سر می‌بردند، نخستین منشور حقوق بشری تاریخ انسان را تدوین نمودند. از سوی دیگر، در حالی که کشورهای مدعی حقوق بشر، حامی و پشتیبان صدام دیکتاتور بودند و سازمان ملل و کمیسیون حقوق بشر هم با سکوت خود عملاً از اقدام ارتش بعث عراق در تجاوز به خاک ایران و به‌ویژه به‌کارگیری سلاح شیمیایی علیه هزاران نظامی و غیرنظامی حمایت می‌کردند، ایرانیان فقط به جرم دفاع مشروع در برابر ارتش متجاوز و اشغالگر بعثی، با گازهای سمی شیمیایی اهدایی کشورهای غربی مدعی حقوق بشر مجازات می‌شدند. اکنون که ۳۲ سال از پایان جنگ تحمیلی می‌گذرد، بیش از یک صد هزار ایرانی مصدوم از آثار کشنده‌ی آن سلاح‌های مرگبار نفس‌شان به شماره افتاده و هر روز با هر نفس کشیدن بارها با عفريت مرگ کلنجار می‌روند.

آقای دبیرکل!

ریشه‌های فرهنگی و علمی ملت ایران در کنار پیشینه دینی و روحیه‌ی استقلال‌طلبی و آزادی‌خواهی، ایران را به کشوری صاحب سبک و پیشرو در تدوین اصول، مبانی، شاخص‌ها و معیارهای حقوق بشری در طول تاریخ و در گستره جهان تبدیل کرده‌است. قانون اساسی متمدنی جمهوری اسلامی ایران و حاکمیت اصول و مبانی دینی بر همه قوانین و مقررات و نیز رویه‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی این سرزمین، بزرگ‌ترین ضامن صیانت از حقوق انسان‌ها در ایران است.

عالیجناب!

ایمان و باور راسخ دینی، زیرساخت مستحکم فرهنگی، چارچوب‌های متقن قانونی و رویه‌های ریشه‌دار اجتماعی و هم‌چنین نگاه اعتقادی به حقوق بشر و صیانت از آن، رکن اصلی سبک زندگی فردی، اجتماعی و حاکمیتی در جمهوری اسلامی ایران را تشکیل می‌دهد تا جایی که در دوره اوج‌گیری کرونا و در حالی که کشورهای مدعی حقوق بشر، دسترسی ملت ایران به تجهیزات پیشگیری از شیوع ویروس کرونا و مقابله با این بیماری را تحریم کرده بودند، جمهوری اسلامی ایران سخاوت‌مندانه ابزارهای لازم برای درمان این بیماری را در اختیار کشورهای قرار داد که نقش مؤثری در تحریم ملت ایران حتی در عرصه‌ی دارو و درمان داشته و هنوز هم دارند. براین اساس مروری بر دستاوردهای حقوق بشری در ایران می‌تواند بستر مناسب برای درک واقعی از وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران را فراهم آورد:

– افزایش میزان اشتغال و مشارکت بیش از ۴۰ درصدی زنان در اقتصاد کشور و احراز پُست‌های مدیریتی عالی از جمله به‌عنوان معاون رئیس‌جمهور، نماینده مجلس شورای اسلامی، سفیر، قاضی، فرماندار، شهردار و ... در حوزه حقوق زنان؛

- اجرای "طرح تحول نظام سلامت" و تضمین دسترسی همگان به خدمات بهداشت و درمان، پرداخت ماهانه یارانه نقدی به خانواده‌های با درآمد پایین و ایجاد مقدمات اجرای طرح پرداخت یارانه خرید کالاهای اساسی برای ۶۰ میلیون نفر، فقرزدایی و توسعه مناطق روستایی و کم برخوردار، در حوزه حق بر سلامتی و ریشه‌کن نمودن فقر؛

- میزبانی از حدود ۳ میلیون پناهنده افغانی، تحصیل رایگان حدود ۴۷۰ هزار دانش آموز افغانستانی در مدارس ایران که حدود ۱۲۸ هزار نفر از آنان فاقد مجوز حضور در ایران هستند، تحصیل رایگان بالغ بر ۱۷ هزار دانشجوی افغانستانی در مقاطع کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکترا در دانشگاه‌های سراسر ایران، بستری و درمان رایگان اتباع خارجی مبتلا به کرونا و بهره‌مندی بالغ بر ۱۱۷ هزار پناهجوی دارای بیماری‌های خاص از خدمات رایگان بیمه‌ای در ایران و پوشش بیمه سلامت رایگان برای بیش از ۱۰۰ هزار پناهنده افغانستانی کم درآمد، پوشش بیمه سلامت برای تمامی کودکان پناهنده معلول با همکاری دفتر نمایندگی کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، در حوزه حقوق مهاجران و پناهندگان؛

- مشارکت فعال گروه‌های اقلیتی در تمام عرصه‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی کشور (داشتن سهمیه ثابت در مجلس شورای اسلامی) در حوزه حقوق اقلیت‌ها؛

- تصویب قانون جرم سیاسی (رسیدگی به جرائم سیاسی با حضور هیات منصفه) و اجرایی‌شدن آن پس از ابلاغ آیین‌نامه آن از سوی رئیس قوه قضائیه، در حوزه آزادی بیان؛

- ایجاد تحول در نظام قضایی کشور به‌ویژه در چارچوب قانون "برنامه ششم توسعه"، افزایش دقت و سرعت در ارائه خدمات قضایی، ایجاد فرصت برابر دسترسی به خدمات قضایی برای آحاد مردم، پیشگیری از وقوع جرم و کاهش جمعیت کیفری، افزایش حل و فصل اختلافات از طریق داوری و ایجاد و توسعه نهادهای داوری، ایجاد سامانه پیشرفته بازرسی برای کشف تخلفات قضات و کارکنان قضایی، در حوزه حق بر دادرسی عادلانه؛

- ارتقای وضعیت زندان‌ها، توسعه زیرساخت‌های لازم با همکاری سازمان‌های غیردولتی و عمومی، کمک به کاهش ده درصدی سالانه آمار مجرمان با بهره‌مندی از تأسیس‌های جدید کیفری مانند "تعلیق تعقیب" یا "تعلیق اجرای مجازات"، "تعویق صدور حکم"، "آزادی‌های مشروط" و "مجازات‌های جایگزین حبس"، تصویب قانون اخیر در مورد کاهش مجازات حبس تعزیری یا صدور بخش‌نامه‌های مربوط به مقابله با بیماری کرونا توسط رئیس قوه قضائیه که در نتیجه آن، بیش از ۱۲۰ هزار زندانی به مرخصی موقت اعزام شده، عفو و تخفیف مجازات بیش از ۸ هزار نفر با اعمال رأفت اسلامی و در چارچوب مقررات قانونی از ابتدای سال ۲۰۲۰ و رضایتمندی ۷۰ درصدی مردم از قوه قضائیه به دلیل مبارزه با فساد، در حوزه حقوق زندانیان و عدالت‌گستری؛

- حمایت از خانواده‌های زندانیان از طریق مشاوره و راهنمایی، جلب رضایت شاکیان، حمایت‌های نقدی و غیرنقدی، اعطای تسهیلات اشتغال و حرفه‌آموزی، معرفی به سازمان‌ها و نهادهای حمایتی،

فعالیت‌های فرهنگی، ورزشی، آموزشی و پیگیری قضایی امور آنان در حوزه حمایت از خانواده‌های زندانیان؛

- اختصاص بیش از یک‌سوم از دستورالعمل‌ها، بخش‌نامه‌ها و آیین‌نامه‌های ابلاغی رئیس قوه قضاییه به مسایل مربوط به حقوق بشر و کرامت انسان از جمله «دستورالعمل حفظ کرامت و ارزش‌های انسانی

در قوه قضائیه» و «سند امنیت قضایی» در حوزه حمایت از کرامت انسانی مردم؛

تنها بخشی از اقدام‌های حمایتی و ارتقای جمهوری اسلامی ایران در عرصه حقوق بشر در چارچوب قانون اساسی و قوانین عادی و قابل انطباق با حقوق بین‌الملل بشر است.

حال این سؤال به ذهن متبادر می‌شود که به‌راستی و فارغ از هرگونه رویکرد سیاست‌زده، کدام دولت‌ها شایسته نظارت ویژه حقوق بشری هستند؟

- دولتی که برای اجرای تعهدات خود حتی در شرایط سخت شیوع ویروس کرونا و گسترش تحریم‌های یک‌جانبه‌ی ناجوانمردانه، تلاش حداکثری برای صیانت از حقوق مردم را سرلوحه کار خود قرار داده،

- دولتی که در ۴۲ سال اخیر با برگزاری بیش از ۴۰ انتخابات آزاد حتی در سخت‌ترین شرایط جنگی و شدیدترین حملات گروه‌های تروریستی سازمان‌یافته، پای‌بندی خود به رأی و نظر مردم را در عمل به اثبات رسانده،

- دولتی که به گواه آمار همواره در پی ارتقای وضعیت زنان، کودکان، سالخوردگان و دیگر گروه‌های آسیب‌پذیر بوده یا

- دولت‌هایی که با پیوستن به فشار حداکثری و تحریم‌های یک‌جانبه رژیم آمریکا حتی در حوزه غذا و دارو جان هزاران شهروند ایرانی را به مخاطره انداخته و یا حق حیات را از آنها سلب کرده‌اند؟!!

در چنین وضعیتی که در یک طرف آن ملتی مظلوم است که حاضر نیست در مقابل زورگویی و زیاده‌خواهی رژیم امریکا تسلیم شود و طرف دیگر آن دولت‌های مشخص مدعی حقوق بشر هستند که با چماق تحریم قصد نابودی ملت ایران را نموده و در این مسیر از تضییع هیچ حقی از این ملت مضایقه نکردند، بررسی وضعیت حقوق بشر در ایران در چهل و سومین نشست شورای حقوق بشر (۲۲ ژوئن ۲۰۲۰) در دستورکار قرار گرفت. در این نشست، یکی از کشورهای اروپایی مدعی حقوق بشر که حتی از فروش تجهیزات پزشکی برای درمان کودکان معصوم مبتلا به بیماری پروانه‌ای (EB) نیز خودداری کرده‌است، بانی ارائه قطعنامه‌ای برای تمديد مأموریت گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در ایران شد و با حمایت دیگر کشورهای غربی ناقض حقوق ملت ایران و علی‌رغم فزونی آرای غیرموافق بر موافق و در یک فرآیند کاملاً سیاست‌زده، آن را به تصویب رساند.

جناب آقای گوتزش!

فارغ از تمام ایرادات مطروحه درخصوص نفس مأموریت گزارشگر، مایلم نکاتی چند را در مورد گزارش اخیر گزارش‌گر به مجمع عمومی سازمان ملل با جنابعالی مطرح نمایم تا هر چه زودتر تدابیر لازم را برای اصلاح روند معیوب کنونی که دستاوردی جز تضییع حقوق بشر و مخدوش‌نمودن سازوکارهای حقوق بشری سازمان ملل ندارد، اتخاذ نموده و اقدام‌های لازم را معمول فرمایید.

با وجود این که براساس مفاد قطعنامه A/HRC/RES/۴۳/۲۴ مأموریت گزارشگر ویژه به‌طور مشخص عبارت است از؛ "گزارش وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران"، از منظر منطقی، در این گزارش باید هم وجوه مثبت و هم ابعاد منفی وضعیت حقوق بشر مدنظر قرار گرفته و در کنار ذکر ادعاهای نقض حقوق بشر، موارد صیانت و نیز ارتقای وضعیت حقوق بشر نیز مطرح شود، اما متأسفانه این گزارش صرف‌نظر از درستی و یا نادرستی ادعاها و اتهامات مندرج در آن، به‌طور کامل بر روی موارد منفی متمرکز شده و تلاش‌ها، تدابیر و اقدام‌های منتج به ارتقای وضعیت حقوق بشر در ایران هیچ جایگاهی در آن ندارد.

جناب آقای دبیرکل!

مستند به دلایل و شواهدی که ذیلاً مطرح می‌گردد، با قاطعیت می‌توان گواهی داد که گزارش گزارشگر ویژه، نقض آشکار شرایط مصرح در قطعنامه‌های ۵/۱ و ۵/۲ شورای حقوق بشر (۱۸ ژوئن ۲۰۰۷) و ضmann آن بوده و آشکارا سه شرط اصلی گزارشگران یعنی "بی‌طرفی"، "استقلال" و "انصاف" را زیر پا گذاشته شده و به همین دلیل ناتوان از احراز سه شرط محوری "حسن‌نیت"، "صداقت" و "حرفه‌ای بودن" شده و در نتیجه فاقد سه شرط اساسی "عدالت"، "شایستگی" و "کارآمدی" است. بنابراین گزارش چنین گزارشگری نمی‌تواند "وجاهت" و "مشروعیت" داشته باشد.

عالیجناب!

اتکای گزارش تهیه‌شده بر اطلاعات جعلی دریافتی از برخی فرقه‌ها و گروه‌های تروریستی که سابقه سیاهی در به خاک و خون کشیدن هزاران شهروند ایرانی بی‌گناه داشته و در حال حاضر نیز از هیچ خصومتی با ملت ایران و همراهی با دشمنان این ملت کوتاهی نمی‌کنند، هیچ مجالی برای "ادعای بی‌طرفی گزارشگر ویژه" باقی نمی‌گذارد. هم‌چنین نقش پررنگ اطلاعات دریافتی از برخی سازمان‌های وابسته به دولت‌های معاند با ملت ایران از جمله رژیم انگلیس که سابقه سنگینی در جنایت علیه مردم ایران در طول چند دهه گذشته و نیز همراهی و پشتیبانی از دشمنان ملت ایران به‌ویژه رژیم بعث عراق، رژیم تروریستی امریکا، رژیم اشغالگر صهیونیستی و رژیم متجاوز سعودی داشته و دارد، بیانگر "عدم صداقت" و "عدم حسن‌نیت" گزارشگر ویژه است و هیچ مجالی را برای پذیرش "ادعای استقلال گزارشگر ویژه" باقی نمی‌گذارد.

بنابراین چون گزارش حاضر برخلاف اصول، معیارها و شرایط مندرج در قطعنامه‌های ۵/۱ و ۵/۲ (۱۸ ژوئن ۲۰۰۷) و ضmann آن درباره «قواعد حاکم بر کار گزارشگران» تهیه شده لذا گزارش‌گر از چارچوب گزارشگری تراز خارج گردیده، پس نه خود وی می‌تواند ادعای "شایستگی" کند و نه گزارش وی می‌تواند از حداقل "وجاهت حقوقی" برخوردار باشد و در نتیجه این گزارش نمی‌تواند هیچ سطحی از ارزیابی واقعی وضعیت حقوق بشر در ایران را نمایان نماید.

جناب آقای گوترش!

توجه به این نکته اهمیت دارد که نه‌تنها شالوده گزارش اخیر گزارشگر ویژه مبتنی بر اطلاعات و گزارش‌های دریافتی از گروه‌های تروریستی و وابسته به دولت‌های معاند جمهوری اسلامی ایران شامل ادعاهای واهی و اتهام‌های اثبات‌نشده است، بلکه متن اصلی گزارش با مفاد این ادعاها و اتهام‌ها تنظیم شده و هر جا هم که به دلخواه، گزارشگر ویژه تمایل داشته نظرات رسمی طرف ایرانی را ذکر کند، آن را در انتهای هر موضوع و با تصریح به "نظر دولت جمهوری اسلامی ایران" ذکر کرده‌است و به عبارت دیگر ادعاها و اتهام‌های گروه‌های

تروریستی و معاند ملت ایران را به عنوان متن اصلی گزارش و مبنای نتایج و توصیه های خود مطرح کرده و عملاً با انجام پیش داوری قصد و نیت قبلی خود مبنی بر این که ادعاها و اتهام های گروه های تروریستی و وابسته به دولت های معاند با ملت ایران را وجاهت و مشروعیت بخشد، آشکار نموده و در عمل "بی طرف نبودن" خود را به اثبات رسانده است.

عالیجناب!

با وجود این که طبق مفاد بند «ج» ماده ۱۳ قطعنامه ۵/۲ شورای حقوق بشر (۱۸ ژوئن ۲۰۰۷)، گزارشگران ویژه موظف هستند زمان کافی برای پاسخگویی به کشوری که وضعیت حقوق بشر آن باید مورد بررسی قرار گیرد، بدهند، اما گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر در ایران با نقض این شرط شورای حقوق بشر، مدت زمان بسیار کوتاهی (در حد چند روز) را برای پاسخ های دولت جمهوری اسلامی ایران اختصاص داد. این در حالی است که پاسخ به بسیاری از این اتهامات نیازمند استعلام از مراجع قانونی بوده و نیازمند صرف وقت فراوان است. تخلف گزارشگر ویژه در این حد هم محدود نشد، بلکه متأسفانه به بسیاری از پاسخ های دولت جمهوری اسلامی ایران، توجهی ننمود و عملاً التزام خود را به تثبیت ادعاها و اتهام های تروریست ها و دشمنان ملت ایران در گزارش هویدا کرد. این در حالی است که وفق بند «ب» ماده ۱۲ قطعنامه ۵/۲ شورای حقوق بشر (۱۸ ژوئن ۲۰۰۷) "اعتدال" شرط صیانت از "استقلال کاری" گزارشگران ویژه است، ولی گزارشگر ویژه با رویکرد یک جانبه گرایی و پذیرش ادعاها و اتهام های گروه های تروریستی و معاندان ملت ایران، عملاً جایگاه گزارشگری ویژه شورای حقوق بشر سازمان ملل را در حد سخنگوی اپوزیسیون جمهوری اسلامی ایران تنزل داد و با این اقدام مرتکب نقض مفاد بند «الف» ماده ۱۳ قطعنامه ۵/۲ شورای حقوق بشر (۱۸ ژوئن ۲۰۰۷) مبنی بر انعکاس منصفانه پاسخ های کشوری که وضعیت حقوق بشر آن تحت بررسی است، گردید.

به این ترتیب، گزارش تهیه شده در مغایرت آشکار با مفاد ماده ۶ ضمیمه قطعنامه ۵/۲ (۱۸ ژوئن ۲۰۰۷) شورای حقوق بشر مبنی بر «لزوم دستیابی به حقایق از طریق اطلاعات عینی و قابل اطمینان برآمده از منابع معتبر» بوده و از این رو گزارشگر ویژه با این اقدام غیرقانونی و عمل برخلاف شرایط تعیین شده از سوی شورای حقوق بشر و نقض صریح نص این شرایط، از جمله نقض شرایط "بی طرفی"، "حسن نیت"، "استقلال"، "اعتدال" و "حرفه ای بودن"، صلاحیت قرارگرفتن در مقام ارزیابی وضعیت حقوق بشر را از دست داده و به همین جهت گزارش وی فاقد کمترین وجاهت قانونی و مقبولیت حقوقی بین المللی است.

جناب آقای گوترش!

گزارش اخیر، در حالی از مسؤولیت متخلفان و ناقضان حقوق بشر سخن به میان می آورد که در هیچ جای آن به تحریم های غیرقانونی، ظالمانه و جنایت کارانه رژیم آمریکا و آثار و پیامدهای مخرب، خسارت بار و کشنده آن و نیز مسؤولیت بین المللی رژیم آمریکا در "نقض قواعد آمره" و "مجازات" همه مردم ایران با وضع و اعمال "تحریم های استثنای پذیر" اشاره ای هم نمی کند. در نتیجه تهدید جان و روان و تضییع حقوق آحاد مردم به واسطه تحریم هایی که همه عرصه های اقتصاد، نفت و گاز، صنعت، کشاورزی، علوم و تحقیقات، حمل و نقل هوایی و دریایی، ساخت و ساز، فلزات، مالی و بانکی و حتی غذا، دارو، تجهیزات پزشکی و بشردوستانه را در برمی گیرد، هیچ جایگاهی در منطق حقوق بشری گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر نداشته و عملاً با این رویکرد گزارشگر ویژه، تصمیم قطعی رکن اصلی سازمان ملل متحد (دیوان بین المللی دادگستری) در قرار موقت سال ۲۰۱۸ مبنی بر لغو کامل تحریم های تأثیرگذار بر حقوق بشر، توسط یک مقام منصوب رکن فرعی سازمان ملل

متحد به طور کامل زیر پا گذاشته می شود. استفاده از واژه "تحریم" (Sanction) و عدم استفاده از واژگان مصطلح در ادبیات شورای حقوق بشر یعنی اقدام های یک جانبه قهرآمیز (UCM)، وجه دیگر نگرش مغرضانه گزارشگر ویژه در گزارش اخیر است. از سوی دیگر، بی توجهی مطلق نسبت به یافته ها و مستندات "گزارشگر ویژه آثار منفی اقدامات یک جانبه قهری در بهره مندی از حقوق بشر" که در گزارش اخیر خود به موارد متعددی از آثار و پیامدهای تحریم های غیرقانونی و ظالمانه و جنایت کارانه رژیم امریکا علیه ملت ایران از جمله موارد ذیل اشاره کرده است، گواه روشن دیگری بر غلبه رویکرد سیاسی بر سرشت حقوق بشری و بی طرفانه گزارش گزارشگر ویژه است؛

۱. ممانعت استفاده ایران از نرم افزار زوم حتی در دوره شیوع کرونا،
۲. ممانعت استفاده ایران از وام از بانک جهانی حتی در دوره شیوع کرونا،
۳. تحریم نفت کش های ایران،
۴. تحریم واردات دارو،
۵. تحریم تجهیزات داروسازی،
۶. تحریم تجهیزات بیهوشی،
۷. تحریم دستگاه های تنفسی،
۸. تحریم تجهیزات چشم پزشکی،
۹. تحریم تجهیزات بیماری های قلبی،
۱۰. تحریم تجهیزات آندوسکوپی،
۱۱. تحریم تجهیزات سی تی اسکن،
۱۲. تحریم دستگاه های دیالیز،
۱۳. تحریم ابزارهای پیوند کلیه،
۱۴. تحریم تجهیزات درمانی و کنترل دیابت،
۱۵. تحریم تجهیزات رادیولوژی دیجیتال،
۱۶. تحریم تجهیزات الکتروشوک،
۱۷. تحریم ابزارهای معاینه حنجره،
۱۸. تحریم تجهیزات سونوگرافی،
۱۹. تحریم تجهیزات آزمایشگاهی،
۲۰. تحریم پانسمان های مخصوص،
۲۱. تأثیر منفی تحریم ها بر عملکرد بیمارستان ها در دوره شیوع کرونا،
۲۲. تحریم تمام شرکت های متعامل با سازوکار اینستکس،

هم چنین شایان ذکر است تحریم های ظالمانه علیه ملت ایران خسارت های مالی سنگین و تبعات جسمی و روحی فروانی را بر جای گذاشته که بخشی از این پیامدهای مالی و جانی در گزارش گزارشگر ویژه تأثیر منفی اقدامات قهری یکجانبه بر برخورداری از حقوق بشر ذکر شده که عبارتند از:

- ۱- عدم دسترسی پزشکان به اطلاعات علمی مربوط به ویروس کرونا
- ۲- محرومیت بسیاری از ایرانیان از حق تحصیل در دانشگاه‌های جهان
- ۳- مرگ بیماران مبتلا به بیمارهای مزمن به دلیل محدودیت دسترسی به درمان
- ۴- آزار روانی بیماران به دلیل عدم دسترسی به دارو
- ۵- تأثیر منفی تحریم‌ها بر اتباع خارجی مقیم ایران به‌ویژه افغانستانی‌ها
- ۶- نقض حقوق کودکان ایرانی به واسطه تحریم‌ها
- ۷- نقض حقوق زنان ایرانی به واسطه تحریم‌ها
- ۸- نقض حقوق میلیون‌ها مهاجر به واسطه تحریم‌ها
- ۹- نقض حق غذا به واسطه تحریم‌ها،
- ۱۰- نقض حقوق شهروندان ایرانی به واسطه تحریم اشخاص حقیقی و حقوقی.

باعث تعجب است که در گزارش گزارشگر ویژه ایران، از مرگ ده‌ها کودک معصوم و صدها بیمار بی‌گناه به دلیل دشواری دسترسی به دارو و تجهیزات پزشکی ناشی از اعمال و اجرای تحریم‌های ظالمانه، غیرقانونی و جنایت‌کارانه رژیم امریکا که به معنای نقض قطعی "حق حیات" و "حق بر سلامتی" هزاران شهروند ایرانی است، هیچ اثری دیده نمی‌شود و ظاهراً از منظر گزارش، این کودکان و بیماران انسان به‌شمار نمی‌آیند تا حتی بخش کوچکی از گزارش خود را به بیان نقض بدیهی‌ترین، اساسی‌ترین و تردیدناپذیرترین حقوق آنها که "حق حیات" و "حق بر سلامتی" است، اختصاص دهد. در حالی که بنا به گزارش رئیس مرکز مدیریت پیوند و درمان بیماری‌های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ایران، تحریم‌ها جان دست‌کم ۳۳۵ بیمار ام‌پی اس را با تهدید جدی مواجه کرده و بر اساس اعلام مدیرعامل انجمن تالاسمی ایران ۱۵۰ بیمار تالاسمی طی سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ به دلیل تحریم‌ها و در نتیجه فقدان دارو جان خود را از دست داده‌اند و بر مبنای تصریح رئیس سابق انجمن هموفیلی ایران، تحریم‌های امریکا موجب معلولیت صدها نفر از بیماران خاص گردیده‌است. ضمناً حداقل ۲۰ کودک بی‌گناه پروانه‌ای (EB) به دلیل عدم دسترسی به دارو و پانسمان‌های مربوطه، جان خود را از دست داده‌اند.

رویکرد سیاست‌زده و ضدبشری تزریق شده در گزارش اخیر تا حدی است که اولاً؛ به‌طور تلویحی تحریم‌های غیرقانونی، ظالمانه و جنایت‌کارانه امریکا را موجه و مشروع جلوه داده و در موضعی به ظاهر انسان‌دوستانه از کشورهای مجری تحریم‌های غیرقانونی، ظالمانه و جنایت‌بار علیه ملت ایران درخواست می‌کند تا برای کاهش (و نه رفع کامل) آثار منفی تحریم‌ها بر وضعیت حقوق بشر در ایران "معافیت‌های بشردوستانه" اعمال نمایند! و ثانیاً؛ با کمال گستاخی ضمن تبرئه رژیم امریکا و دیگر کشورهای غربی مجری تحریم‌ها از آثار و پیامدهای مرگبار آن، دولت جمهوری اسلامی ایران را مخاطب قرار داده و وقیحانه به آن توصیه می‌کند تا "اقدام‌های لازم برای کاستن از تأثیرات تحریم‌ها [غیرقانونی و ظالمانه وضع‌شده توسط امریکا و در حال اجرا توسط بسیاری از کشورهای غربی] را انجام داده و به تعهدات خود ... از جمله حمایت از گروه‌های آسیب‌پذیر عمل نماید" و ثالثاً؛ بدون اشاره به آثار و تبعات اقدام جنایت‌کارانه کشورهای واضع و مجری تحریم‌های غیرقانونی و ظالمانه علیه ملت ایران و بدون توجه به مسئولیت بین‌المللی دولت امریکا و دولت‌های غربی در وضع و اجرای این تحریم‌ها به‌ویژه تحریم‌های مسدودکننده ارتباطات مالی و بانکی ایران، با کمال گستاخی و وقاحت از دولت جمهوری اسلامی درخواست می‌کند تا "سازوکارهای مالی شفاف برای تضمین تداوم مبادلات

تجاری دارو و سایر اقلام بشردوستانه را ایجاد نماید!" تا رژیم امریکا بتواند به همه راه کارهای دور زدن تحریم‌ها توسط ایران اشراف پیدا کرده و از این طریق نیز همه راه‌های تأمین نیازهای اساسی ملت ایران را مسدود کند. به این ترتیب گزارشگر ویژه وضعیت حقوق بشر به جای حمایت از مردمی که حقوق اساسی‌شان نقض شده و مقابله با ناقضان حقوق این ملت، در قالب مأمور وزارت خزانه‌داری امریکا برای افزایش اثربخشی فشار حداکثری امریکا علیه ملت ایران ایفای نقش کرده و عملاً به جای حمایت از مظلوم، با تمام توان در پی تیزکردن تیغ دشمنی و خصومت امریکا علیه جان و روان و حقوق ملت ایران برآمده است.

عالیجناب!

این پرسش اذهان همه ناظران منصف و بی طرف را به خود جلب کرده است که چگونه بخش قابل توجهی از گزارش گزارشگر ویژه به طرح ادعای یک گروه تروریستی و یا معاند ملت ایران درباره وضعیت یک یا چند نفر اختصاص می‌یابد - که البته حقوق انسانی آنان محفوظ بوده و پاسخ لازم در مورد آن داده شده است - ، ولی این گزارش درباره موضوعی که احاد ملت ایران فارغ از نژاد، رنگ، جنسیت، دین، مذهب، عقیده، گرایش سیاسی، خاستگاه اجتماعی، وضعیت مالی و دارایی، محل تولد و جایگاه سیاسی و حتی کسانی را که گزارش گزارشگر ویژه مدعی پیگیری وضعیت آنها است، تحت تأثیر جدی قرار داده، هیچ مطلبی ذکر نمی‌کند. این امر بیانگر رویکرد سیاست‌زده گزارشگر ویژه و مأموریت تعریف‌شده وی برای ابلاغ ادعاها و اتهام‌های گروه‌های تروریستی و معاند ملت ایران است.

به این ترتیب و با این گونه گزارشگری یک‌جانبه و جهت‌دار، گزارشگر ویژه ضمن نقض شرایط "بی طرفی"، "حسن نیت"، "استقلال"، "اعتدال" و "حرفه‌ای بودن" و از دست‌دادن شرط "شایستگی"، جایگاه بین‌المللی گزارشگر را در حد کارمند وزارت امور خارجه امریکا کاهش داده و از این‌رو فاقد صلاحیت اولیه و ابتدایی برای ارزیابی وضعیت حقوق بشر در ایران شده و با فقدان شرط "کارآمدی" و تنزل این گزارش در حد بیانیه یک گروه اپوزیسیون، نمی‌تواند نمایشگر وضعیت واقعی حقوق مردم ایران باشد.

جناب آقای گوترش!

به کارگیری عبارت‌ها، تعبیر و تعاریف غلط و اصرار بر استفاده از آنها در گزارش گزارشگر ویژه از جمله برداشت صد در صد نادرست از عنوان حقوقی "محاربه"، بدون توجه به توضیحات حقوقی روشن و مکرر جمهوری اسلامی ایران طی سالیان گذشته و حتی بی توجهی به تعریف ارائه‌شده در گزارش دبیرکل سازمان ملل متحد به نشست چهل و سوم شورای حقوق بشر (مارس ۲۰۲۰) در تبیین مفهوم حقوقی محاربه، رویکرد سیاست‌زده و غیرحقوقی گزارش علیه احکام دین مبین اسلام و قانون جزایی جمهوری اسلامی ایران را به اثبات می‌رساند. مشخص نیست که به چه دلیلی گزارشگر ویژه به جای درج محاربه ذیل یکی از مصادیق جرایم تروریستی و بدون توجه به تعریف آن یعنی «کشیدن سلاح به قصد جان، مال یا ناموس مردم یا ارباب آنها به نحوی که موجب ناامنی در میان عموم گردد»، با کمال بی توجهی نسبت به پاسخ‌های مکرر ایران اصرار دارد تا مانند افراد ناآگاه به مسایل حقوقی و قضایی اسلام و در جایگاه یک گروه مخالف ادیان و معاند جمهوری اسلامی ایران عملاً موجب اغوا و فریب افکار عمومی علیه احکام دینی شود؛ دینی که اقدام تروریستی علیه مردم (حتی یک نفر) را در حد دشمنی با خدا می‌داند، بالاترین تضمین برای صیانت از حقوق مردم را در نظام حاکمیتی تصویر می‌سازد. از جنابعالی درخواست می‌شود به عنوان معاون دبیرکل در امور حقوق بشری و عالی‌ترین مقام حقوق بشری سازمان ملل، به گزارشگر ویژه توصیه فرمایید در کنار پُر کردن صفحات گزارش وضعیت حقوق بشر در

ایران از مطالب نادرست گروه‌های تروریستی و معاند ملت ایران، وقت کمی هم به مطالعه دقیق احکام قضایی متعالی اسلامی، قوانین حقوقی مترقی جمهوری اسلامی ایران (یا دست‌کم پاسخ‌های جمهوری اسلامی ایران به متن پیش‌نویس گزارش) اختصاص دهد تا بیش از این موجب وهن جایگاه گزارشگر شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد و در نتیجه مسئولیت بین‌المللی این سازمان نشود.

بر این اساس، از جنابعالی درخواست می‌کنم تا توجه گزارشگر ویژه را به صراحت ماده ۲۷۹ قانون مجازات اسلامی که بیان می‌دارد: «... هرگاه کسی با انگیزه شخصی به سوی یک یا چند شخص خاص، سلاح بکشد و عمل او جنبه عمومی نداشته باشد و نیز کسی که به روی مردم سلاح بکشد، ولی در اثر ناتوانی موجب سلب امنیت نشود، محارب محسوب نمی‌شود»، جلب فرمایید.

جناب آقای گوترش!

"بی‌طرفی"، "استقلال"، "انصاف" و "عدالت" گزارشگر ویژه اقتضا می‌کند که گزارش وی از وضعیت حقوق بشر در ایران در کنار ذکر ادعاها و اتهام‌های گروه‌های تروریستی و معاند ملت ایران، نگاهی نیز به واقعیت‌های حقوق بشری ایران داشته باشد و تدابیر و اقدام‌های زمینه‌ساز و یا منتهی به صیانت از حقوق بشر و نیز تعبیه و ایجاد سازوکارها و ساختارهای ارتقای بخش وضعیت حقوق بشر را ارائه دهد. اما در کمال تأسف و تعجب گزارشگر ویژه به‌طور کامل چشم خود را بر روی این‌گونه واقعیت‌های حقوق بشری ایران می‌بندد. به‌طور مثال در گزارش گزارشگر ویژه هیچ خبری از اختصاص بیش از یک‌سوم دستورالعمل‌ها، بخشنامه‌ها و آیین‌نامه‌های صادره از سوی رئیس قوه قضاییه جمهوری اسلامی ایران به موضوع حقوق بشر از جمله «دستورالعمل حفظ کرامت و ارزش‌های انسانی در قوه قضائیه» (ژوئیه ۲۰۱۹) نیست. در گزارش گزارشگر ویژه هیچ جایی برای اختصاص مساعدت‌های مالی ویژه و خدمات انسان‌دوستانه دولت جمهوری اسلامی ایران و تلاش‌های وسیع نهادهای نظامی و عمومی برای کاهش خسارات اقتصادی و معیشتی ناشی از شیوع بیماری کرونا تعبیه نشده‌است. از سوی دیگر با وجود این که دستگاه قضایی ماهیتاً با مردم و حقوق آنها سروکار دارد و هر گونه نقص و کاستی در سازوکارهای آن می‌تواند موجب تضییع حقوق مردم و در نتیجه نارضایتی آنها از سازوکارهای قضایی شود، اما با کمال افتخار طی دوره اخیر مدیریت قضایی در جمهوری اسلامی ایران، به‌ویژه در مدت زمان تدوین گزارش اخیر گزارشگر ویژه، بر اساس نظرسنجی‌های معتبر و علمی، رضایت عمومی مردم از کارکرد دستگاه قضایی تا ۷۰ درصد افزایش یافته که این امر بهترین گواه بر پای‌بندی درون‌زای جمهوری اسلامی ایران به شاخص‌ها و معیارهای صیانت از حقوق مردم است، اما با تأسف شدید، گزارشگر ویژه چشم خود را به‌طور کامل بر روی این واقعیت حقوق بشری بسته و هم‌چنان متعهد به داده‌های نادرست گروه‌های تروریستی و معاند ملت ایران باقی مانده است.

بر این اساس گزارشگر ویژه ناتوان از احراز شرایط مصرح در برابر بند ۳۹ ضمیمه قطعنامه ۵/۱ شورای حقوق بشر (۱۸ ژوئن ۲۰۰۷) "بی‌طرفی" و "استقلال" بوده و به این ترتیب عملاً وی را از دایره "انصاف" و "عدالت" خارج نموده و از این‌رو این گزارش نمی‌تواند برخوردار از "وجاهت" و "مشروعیت" باشد.

عالیجناب!

بی‌توجهی عمدی گزارشگر ویژه به بزرگ‌ترین موضوع حقوق بشری ایران و منطقه در سال ۲۰۲۰ جایی برای دفاع از بی‌طرفی و انصاف وی باقی نمی‌گذارد. ترور بزرگ‌ترین مدافع حقوق ملت‌های منطقه و مقتدرترین فرمانده مبارزه با تروریسم یعنی سردار سپهبد قاسم سلیمانی که بنا به گزارش "گزارشگر ویژه قتل‌های فراقضایی،

خودسرانه و فوری" به چهل و پنجمین نشست شورای حقوق بشر، که نقض اصلی‌ترین قواعد مندرج در سه حوزه موضوعی حقوق بین‌الملل یعنی "حقوق توسل به زور"، "حقوق بشردوستانه" و "حقوق بشر" تشخیص داده شده‌است، مورد بی‌توجهی عمدی قرار گرفت. این جنایت چنان تأثیری بر ملت ایران گذاشت که میلیون‌ها ایرانی در ده‌ها شهر طی یک هفته به میدان آمدند و با نوحه و عزا ارادت خود را به بزرگ‌ترین ناجی مردم منطقه اعم از مسلمان سنی و شیعه و پیروان سایر ادیان از جمله مسیحیت ابراز نمودند، جای خالی این بزرگ‌ترین پدیده حقوق بشری ایران در گزارش گزارشگر ویژه، هیچ تردیدی در بی‌طرف نبودن و منصف نبودن وی باقی نمی‌گذارد. باید از گزارشگر ویژه پرسید چطور می‌شود درباره وضعیت حقوق بشر در ایران سخن گفت، ولی از موضوعی که به گواه گزارش اگنس کالامارد "نقض آشکار حق حیات مندرج در ماده ۶ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی" بود و همه ملت ایران را متأثر و داغدار نمود، حرفی نزد و باز هم انتظار داشت ادعای حمایت از حقوق بشر وی پذیرفته شود.

عالیجناب!

سیاست‌زدگی در گزارش گزارشگر ویژه تا جایی پیش رفته که حتی بدیهی‌ترین و ابتدایی‌ترین اصول قانونی و قضایی چون "اصل تساوی افراد در برابر قانون" و "اصل منع رواداشتن تبعیض میان افراد" زیر پا گذاشته شده و یکی از سرفصل‌های آن به عنوان "دولابیتی‌ها" اختصاص یافته است. به عبارت دیگر، این اقدام گزارشگر ویژه به این معنا است که داشتن تابعیت یک کشور غربی موجب می‌شود تا آن فرد از حقوق بیشتری نسبت به دیگران برخوردار شود. در حالی که تابعیت مضاعف از منظر قوانین جمهوری اسلامی ایران و جاهتی ندارد، داشتن تابعیت کشور دیگر نه موجب برخورداری از امتیاز بیشتری می‌شود و نه دلیلی بر تضییع حق وی است.

ضمن تأکید بر اراده راسخ جمهوری اسلامی ایران برای همکاری و تعامل برابر و سازنده در عرصه حقوق بشر، خاطرنشان می‌سازد برخورد سیاست‌زده، غیرمنصفانه، ناعادلانه و غیرحرفه‌ای با مفاهیم و مسایل حقوق بشری، نه تنها هیچ گره‌ای از مشکلات انسان‌ها باز نمی‌کند، بلکه حقوق بشر را به ابزاری برای پیشبرد اهداف نامشروع قدرت‌های بزرگ تبدیل می‌کند. هم‌چنین کشورهایی که خود ناقض حقوق دیگر ملت‌ها هستند، نمی‌توانند در مقام مدعی و یا قاضی وضعیت حقوق بشر در این کشورها بنشینند، بلکه باید در جایگاه متهم قرار گرفته و پاسخگوی جنایات خود در نقض فاحش حقوق بشر به ملت‌ها باشند. برای همین منظور کافی است نگاهی به عملکرد دولت‌های مدعی حقوق بشر در قبال ملت ایران و دیگر ملت‌های منطقه بیندازید؛ امریکا، فرانسه، آلمان، انگلیس، کانادا و سوئد که بیشترین حمله‌های حقوق بشری را در سطح بین‌المللی علیه جمهوری اسلامی ایران، با وضع یا اجرای تحریم‌های ظالمانه، غیرقانونی و جنایت‌بار، بزرگ‌ترین ناقضان حقوق مردم ایران، با فروش تسلیحات پیشرفته به رژیم سعودی، بزرگ‌ترین ناقضان حقوق ملت یمن، با همکاری راهبردی با رژیم صهیونیستی، بزرگ‌ترین ناقضان حقوق ملت فلسطین و با حمایت و پشتیبانی از گروه‌های تروریستی و تکفیری، بزرگ‌ترین ناقض حقوق ملت‌های منطقه از جمله عراق و سوریه و حتی مردم کشورهای خود هستند.

عالیجناب!

در پایان ضمن یادآوری موضع قاطع و غیر قابل تغییر کشور متبوع خویش در محکومیت سوءاستفاده برخی کشورها از موقعیت خود در شورای حقوق بشر در شناسایی و برقراری وضعیت گزارشگری ویژه کشوری

برای جمهوری اسلامی ایران و عدم شناسایی آن، مجدداً مراتب آمادگی ستاد حقوق بشر جمهوری اسلامی ایران برای همکاری با جنابعالی را به دور از هرگونه سیاست‌زدگی اعلام نموده و تأکید می‌نماید مسیری که گزارشگر ویژه در پیش گرفته کاملاً با مسؤولیت وی به‌عنوان یک گزارشگر بی‌طرف، حرفه‌ای و مستقل در تناقض است؛ لذا انتظار می‌رود جنابعالی به‌عنوان عالی‌ترین مقام سازمان ملل متحد، تدابیر و اقدام‌های لازم در خصوص اصلاح و بازنگری این فرآیند مخرب و غیرسازنده را به عمل آورید تا بیش از این حیثیت و آبروی بزرگ‌ترین سازمان بین‌المللی دستخوش اهداف و مقاصد سیاسی چند قدرت زیاده‌خواه و خودبتربین قرار نگیرد./